

Valentine Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 164

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 28, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Bombe ne bodo pot k premirju v Vietnamu

Obrambni tajnik McNamara je senatnemu odboru dejal, da ni razloga za upanje, da je mogoče Severni Vietnam prisiliti k pogajanjem z bombami.

WASHINGTON, D.C. — Senatni pododbor že dalj časa razpravlja o vojni v Vietnamu, prav posebej o vprašanju bombardiranja Severnega Vietnama. Načelnik tega pododborja sen. Stennis, demokrat iz Mississippija, je vnet zagovornik letalskih napadov na Severni Vietnam. Zavzema se za neomejeno bombardiranje vseh vojaško važnih ciljev v Severnem Vietnamu, za uničenje vse njegove industrije in drugih važnih naprav.

Vlada zahteva po neomejenem bombardiranju zavrača kot nezdržljivo s ciljem ameriškega posega v Vietnam. Cilji so omejeni, omejeno naj bo tudi vojskovanje. Če se Združene države odločijo za popolno uničenje Severnega Vietnama, bo temu po sodbi Bele hiše in njenih svetovalcev prišla na pomoč rdeča Kitajska z lastnimi silami, ker ne bo dovoliti, da bi tamkajšnji komunistični režim propadel.

Obrambni tajnik McNamara je branil vladno stališče, pa pri tem zavračal, da je sedaj dejansko izuzeto od letalskih napadov le še zelo malo ciljev, vsega skupaj le 57 od 359, ki jih je vojaško vodstvo predložilo. Napovedal je, da bodo v naslednjih dneh napadeni še novi cilji, ki so se jih doslej ameriška letala izogibala. McNamara je dejal, da bodo za vojskovanje še vedno potrebne čete, ki bodo vodile boj proti rdečim gverilcem v Južnem Vietnamu, pa naj ameriške letalske sile še povečajo svoje napade na Severni Vietnam.

Sen. Symington je k tem izjavam obrambnega tajnika priponil, da je, če so te pravilne, najboljše, da Združene države čim prej odidejo iz Vietnama na čim boljši osnovi, ker ni izgledov za uspeh v tej vojni. Sen. Stennis se je zavzemal za bombardiranje "glavnih vojaških ciljev" v Severnem Vietnamu, dokler je za to primerno vreme, ko nastopi monzunsko deževje, bo za to prepozno.

Raketa Saturn 5 je na vzletišču

CAPE KENNEDY, Fla. — Preteklo soboto so prepeljali prvo raketo Saturn 5, ki bo v nekaj letih ponesla ameriške astronave na Luno, na vzletišče, da jo pripravijo za začetek oktobra. Saturn 5 bo tedaj ponesel v vesolje vesoljsko vozilo Apollo brez astronautov. Astronavti bodo v njem šele na njegovem tretjem poletu nekje v začetku prihodnjega leta, če pojde seveda vse po sreči.

Vremenski
prerok
pravi:

Pretežno oblačno in hladno. Najvišja temperatura okoli 70.

Novi grobovi

Antonia Faraci
V Marymount bolnici je umrla 50 let stara Antonia Faraci s 141 E. 192 St., roj. Kras v Clevelandu, žena Williama, hči pok. Marka in Mary Kras, roj. Bozicek, sestra Stefanie. Pokojna je bila članica HBZ št. 671. Pogreb je danes ob 9.15 dopoldne iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v cerkev sv. Križa ob desetih, nato na All Souls pokopališče.

Frank Novak
V Woman's bolnici je umrl 82 let stari Frank Novak s 426 E. 147 St., preje skozi 30 let s 14707 Sylvia Ave., rojen v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1913, vdovec po l. 1941 umrli Jennie, roj. Mohorcic, oče Franka E., Edwarda V. in Eleanor Davenport, 5-krat stari oče. Pokojni je bil član Društva Kras št. 8 ADZ in Waterloo Camp No. 281 W.-O.W. Do svoje upokojitve je bil 35 let zaposlen pri New York Central RR. Pogreb je iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. danes zjutraj ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na pokopališče sv. Pavla.

Dom izglasoval pomoč tujini

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je pretekli petek izglasoval pooblastilni zakon za pomoč tujini v višini 2.8 milijona z 202:194 glasovom. Pičel izid dokazuje, da je podpiranje tujine izgubilo v Kongresu dober del svojih podpornikov in nemara prihodnje leto ne bo več dobilo potrebne večine.

Dom je izglasoval 200 milijonov več kot Senat, pa še vedno 600 milijonov manj, kot je Johnson predložil. Konferenca obeh domov bo sestavila kompromisni predlog po odmoru za Delavski dan, nakar bo ta predložen v končno odobritev obeh domovoma Kongresa. To je pooblastilni zakon, denar bo dejansko za to dal na razpolago šele nakazilni zakon, ki pa še ni prišel niti iz odborov.

Političen pomen pogodbe o prepovedi prometa z atomskim strelivom

CLEVELAND, O. — Zasedanje komisije ZN za razorožitev v Ženevi se bliža koncu, kajti njeno delo prevzame kmalu — seveda le začasno — pristojni organ ZN, kakor hitro se bo začelo v septembru redno zasedanje ZN. Tako se godi že več let. Na drugi strani pa razorožitvena komisija ZN ne more premakniti z mrtve točke celo vrsto važnih problemov, ki so zvezani s splošno razorožitvijo, zato se mora pečati z vprašanji razoroževanja, ki niso ravno odločilna, pa vendar sporazum o njih ni popolnoma izključen. To so bili razlogi, zakaj je razorožitvena konferenca ZN v Ženevi že pred 5 leti začela razgovore o prepovedi prometa z atomskim strelivom ter licencami za proizvodnjo takega streliva. Upala je, da se bosta Washington in Moskva že nekako sporazumela vsaj v nekaterih točkah predvidenega sporazuma.

Tako se je tudi zgodilo, toda med tem so nastopile nove težave. Države, ki ne proizvajajo atomskega streliva, so se začele upirati. Francija dejansko bojkotira razgovore,

Odpor proti Mau raste

Nekateri člani Komunistične partije so začeli prihajati do zaključka, da bo Mao v boju za oblast v partiji izgubil, piše maovski list.

HONG KONG. — Dnevnik Wen Wei Pao v Sanghaju, ki podpira Maoovo "kulturno proletarsko revolucijo", je objavil pretekli teden uvodnik, ki ga je nato prenašal tudi tamkajšnji radio, v katerem pravi, da je položaj za maovce zelo dober, da pa "nekateri tovariši" tega ne verjamejo, ampak mislijo, da je "to večer protirevolucionarne restavracije na Kitajskem".

Pod "protirevolucionarno restavracijo" razumejo maovci vrnitev na oblast tistih ljudi, ki so jih maovci s pomočjo rdeče garde z nje pognali in nadomestili s svojimi. V Sanghaju samem in v petih provincah, o katerih trdijo maovci, da jih imajo trdno v svoji oblasti, lahko pomeni to tudi odstranitev njihovih "revolucionarnih komitejev", ki so prevzeli oblast namesto prejšnje partijske uprave.

Maovci nadaljujejo vztrajno boj proti Liu-Shao-Chiju, predsedniku republike, ki naj bi bil vodnik komunističnega in državnega javnega aparata. Dolže ga vseh mogočih "revizionističnih" grehov, ga zmerjajo s kitajskim Hruščevim in celo namigujejo, da naj bi se skušal vezati s Sovjetsko zvezo, s katero je rdeča Kitajska v laseh od leta 1959.

Peibinski radio je pretekli teden Liu očital, da je skušal s pomočjo časopisja pripravljati pot k povratku kapitalizma na Kitajsko, ker da je zahteval, da mora biti pisanje časopisov objektivno, stvarno in resnično, zavračal je prepoved objave poročil, ki bi omenjala kaj ugodnega o Ameriki ali kritizirala Kitajsko. Dovolil naj bi bil objaviti izbranih poročil Associated Pressa, Reuterja in nekaterih drugih tujih poročevalskih služb.

Kitajska pa sploh ne misli na sodelovanje. Pa sta se vkljub temu Washington in Moskva vsaj deloma sporazumela o vsebini sporazuma. To je pri današnjem stanju mednarodne politike že velik uspeh. Pri tem gre pa glavna zasluga Moskvi in ne Washingtonu. Moskva je namreč prav do zadnjega imela pomisleke, ki so deloma utemeljeni:

Vsak sporazum je treba postaviti pod kontrolo. Moskva je predlagala svoj način kontrole, Amerika pa svojo. Ker se nista mogli sporazumeti, sta pustili vprašanje odprto. Tak kompromis ima realno podlago. Na načinu kontrole so namreč zainteresirane tudi druge države, zato kompromisa ni mogoče doseči brez njihovega sodelovanja. Razgovori so pa pokazali, da sporazum z njimi ne bo kmalu dosežen. Vsekako bosta pa sedaj Rusija in Amerika lahko skupaj nastopali pri pogajanjih z ostalimi državami, kar sta do sedaj mogli delati le "neuradno". Tudi to je lep uspeh.

Moskva je dalje morala premagati strah pred kitajsko

Nova pogodba o panamskem prekopu je še daleč

PANAMA CITY, Pan. — V Panamski republiki bodo predsedniške volitve šele prihodnjo pomlad, toda volivna agitacija je že v polnem teku. Za to je poskrbel bivši predsednik Arias, ki je pri zadnjih volitvah propadel. Takrat je bil izvoljen Robles, ki pa sedaj ne more več kandidirati. Volivno kampaño vodi dejansko dve politično mogočni družini: družina Arias, ki ima dve radio postaji in pet dnevnikov, ter družina Eletas, ki ima tudi radio postaje in dnevnike. Kdo bo zmagal, je težko soditi. Kdo pa od tega trpi, je pa jasno že danes.

To bo nova pogodba med Ameriko in Panamsko republiko o panamskem kanalu. Vse kaže, da je sedanjí predsednik Robles ne bo predložil parlamentu, ker ne zaupa članom kongresa, da bi jo odobrili. Zato bo pogodba, ki sta jo panamska in ameriška federalna administracija že sestavili, morala čakati na boljše čase. Nekateri pravijo, da bodo nastopili že po majskih predsedniških volitvah, drugi pa mislijo, da bo treba čakati do oktobra prihodnjega leta.

Naši diplomati se so se že sprijaznili z mislijo, da pogodbe še nimajo pod streho, akoravno je že napisana in odobrena po obeh administracijah.

G. L. Rockwell ustrejen

ARLINGTON, Va. — Pretekli petek je bil ustrejen iz zasede v svojem avtu, ko se je pripravljaj na zapustitev parkališča prodajnega središča, George Lincoln Rockwell, ustanovitelj in vodnik Ameriške nacistične stranke. Umora je obtožen izljudeni član stranke, nekdanji "kapetan" Rockwellovih "udarnih čet" John Patler, 29 let stari Newyorčan.

Rockwell je imel komaj peščico pristašev, njegovih shodov se je redno udeleževalo komaj kak ducat ljudi, med njimi nemara polovico pripadnikov policije in po kak novinar.

Propagando, ki bo sedanji sporazum razkrila kot rusko kapitulacijo vprid ameriškem kapitalizmu in imperikalizmu. V komunističnem svetu tak očitke že nekaj pomeni, v svobodnem svetu seveda nič. Še pomembnejše je dejstvo, da je Rusija pristala na sporazum sredi stopnjevanja (eskalacije) vojskovanja v Vietnamu. Kaj takega niso pričakovali niti vsi optimistični opazovalci razorožitvenih razgovorov v Ženevi.

Pri vsem tem je pa pot do končnega sporazuma še dolga, do sedaj so pogajanja prehodila na njej morda komaj četrtno. Treba bo namreč iskati sporazum med Ameriko in Rusijo na eni strani in ostalimi ZN državami na drugi. Tu bo igrala Nemčija odločilno vlogo. Nemčiji ne ugaja sedanji sporazum niti v prvi radi tega, ker se boji, da bo kontrola postala sedaj Rusija in Amerika lahko skupaj nastopali pri pogajanjih z ostalimi državami, kar sta do sedaj mogli delati le "neuradno". Tudi to je lep uspeh.

Moskva je dalje morala premagati strah pred kitajsko propagando, ki bo sedanji sporazum razkrila kot rusko kapitulacijo vprid ameriškem kapitalizmu in imperikalizmu. V komunističnem svetu tak očitke že nekaj pomeni, v svobodnem svetu seveda nič. Še pomembnejše je dejstvo, da je Rusija pristala na sporazum sredi stopnjevanja (eskalacije) vojskovanja v Vietnamu. Kaj takega niso pričakovali niti vsi optimistični opazovalci razorožitvenih razgovorov v Ženevi.

MALO UPANJA ZA ŠE 15 POGREŠANIH PADALCEV

Obalna straža je objavila danes zjutraj, da je malo upanja za rešitev katere od še 15 pogrešanih oseb, ki so včeraj popoldne ob 3.50 odskočile iz B-25 bombnika v višini 20,000 čevljev nad jezerom Erie namesto na letališču pri Birminghamu 10 milj južno od nje. Samo 2 sta pristala na kopnem, vsi ostali pa v jezeru. iz katerega so včeraj ribiči pri Lorainu rešili dva. Deseti so našli le 3 trupla.

CLEVELAND, O. — Včeraj popoldne je skupina nadvišencev za skakanje s padali iz letal poletela v predelnem bombniku B-25, kot so jih uporabljali v drugi svetovni vojni da odskoči iz višine 20,000 čevljev na letališču Ortner Air Service južno od Birminghama. Ohio, kakih 10 milj južno od jezera Erie. Kako je prišlo do tega, da so odskočili nad jezerom namesto nad omenjenim letališčem, bo ugotovila preiskava. Pilot je izjavil, da se je držal točno navodil in radarja, kot jih je dobil z letališča Hopkins. Dva, ki sta odskočila kasneje iz višine 26,000 čevljev, sta srečno pristala na letališču, dva od njih, ki so padli v jezero, pa so rešili iz nje ribiči pri Lorainu. Po poročilu Obalne straže jih pogrešajo 15.

Nesreča se je zgodila ob 3.50 popoldne in kmalu je okoli 40 čolnov Obalne straže, policije in privatnikov križarilo po delu jezera, kjer so upali najti pogrešane padalce. Pri iskanju teh so pomagali tudi helikopterji Armade in Obalne straže. Iskanje se nadaljevali preko cele noči ob sodelovanju vojaških letal, ki so razsvetljevala površino jezera. Iskanje je bilo osredotočeno na 8 milj širok pas jezera ob bregu v okrajih Huron, Erie in Lorain. Reševanje ponesrečenecv je oviral močan veter ki je poganjal valove do 10 čevljev visoko.

Obalna straža je vključila v reševanje skupino prostovoljcev, ki so ob vsej obali pregledovali jezero in bili z aparati wackie-talkie stalno v zvezi z vodstvom celotne reševalne akcije. Danes zjutraj so reševalne napore razširili na jezero dalje od brega v upanju, da morda le še najdejo koga od pogrešanih pri življenju, čeprav upanja ni veliko. Včeraj so našli tri trupla utopljenecv, od katerih sta bila dva iz Akrona, Dorsie Kitchen

Obalna straža je objavila danes zjutraj, da je malo upanja za rešitev katere od še 15 pogrešanih oseb, ki so včeraj popoldne ob 3.50 odskočile iz B-25 bombnika v višini 20,000 čevljev nad jezerom Erie namesto na letališču pri Birminghamu 10 milj južno od nje. Samo 2 sta pristala na kopnem, vsi ostali pa v jezeru. iz katerega so včeraj ribiči pri Lorainu rešili dva. Deseti so našli le 3 trupla.

CLEVELAND, O. — Včeraj popoldne je skupina nadvišencev za skakanje s padali iz letal poletela v predelnem bombniku B-25, kot so jih uporabljali v drugi svetovni vojni da odskoči iz višine 20,000 čevljev na letališču Ortner Air Service južno od Birminghama. Ohio, kakih 10 milj južno od jezera Erie. Kako je prišlo do tega, da so odskočili nad jezerom namesto nad omenjenim letališčem, bo ugotovila preiskava. Pilot je izjavil, da se je držal točno navodil in radarja, kot jih je dobil z letališča Hopkins. Dva, ki sta odskočila kasneje iz višine 26,000 čevljev, sta srečno pristala na letališču, dva od njih, ki so padli v jezero, pa so rešili iz nje ribiči pri Lorainu. Po poročilu Obalne straže jih pogrešajo 15.

Nesreča se je zgodila ob 3.50 popoldne in kmalu je okoli 40 čolnov Obalne straže, policije in privatnikov križarilo po delu jezera, kjer so upali najti pogrešane padalce. Pri iskanju teh so pomagali tudi helikopterji Armade in Obalne straže. Iskanje se nadaljevali preko cele noči ob sodelovanju vojaških letal, ki so razsvetljevala površino jezera. Iskanje je bilo osredotočeno na 8 milj širok pas jezera ob bregu v okrajih Huron, Erie in Lorain. Reševanje ponesrečenecv je oviral močan veter ki je poganjal valove do 10 čevljev visoko.

Obalna straža je vključila v reševanje skupino prostovoljcev, ki so ob vsej obali pregledovali jezero in bili z aparati wackie-talkie stalno v zvezi z vodstvom celotne reševalne akcije. Danes zjutraj so reševalne napore razširili na jezero dalje od brega v upanju, da morda le še najdejo koga od pogrešanih pri življenju, čeprav upanja ni veliko. Včeraj so našli tri trupla utopljenecv, od katerih sta bila dva iz Akrona, Dorsie Kitchen

Iz Clevelanda in okolice

Seia— Klub Ljubljana ima v torek ob osmih zvečer sejo v SDD na Recher Avenue.

Pozdravi— John, Josephine in Charles Trček pošiljajo pozdrave iz Raleigh, N.C., kjer so na obisku pri Jose Zaman.

Poškodovan— Mr. Louis Fink st. z 7213 Heccker Ave. je pretekli teden nesrečno padel na svojem domu in se poškodoval. Nahaja se pod zdravniško oskrbo na domu, kjer ga prijatelji in znanci lahko obiščejo. Želimo mu skorajšnjo okrevanja!

Republika Malgasy ne mara mini-kril

PARIZ, Fr. — Francoska letalska družba je opozorila vse petnice, ki mislijo obiskati republiko Malgasy (prej Madagaskar), naj ne nosijo mini-kril, kajti taka nošnja je tam uradno prepovedana. Cariniki v prestolici Tananarive skrbno pazijo, da nobena tujka ne krši tega predpisa. Kazen je namreč huda: deset dni zapora, nobenega odlaganja kazni in nobene pomilostitve!

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in zmanjšujmo število irtev!

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Rdeči nadaljujejo z napadi na civiliste, da bi čim bolj mogoče znežali volivne priprave. Najhušji je bil napad na Can Tho, največje mesto v Mekongovi delti, 46 domačinov je bilo mrtvih, 222 pa ranjenih. Med ranjenci je tudi 5 ameriških vojakov. V raznih spopadih z rdečimi je bilo včeraj mrtvih 10 ameriških vojakov, 106 pa ranjenih. Rdeči so sestrelili 12 helikopterjev.

COLUMBUS, O. — Republikanska večina državne skupščine je izglasovala skupni zakonski predlog o novih davkih in sredstvih za javno šolstvo. Ker predlog ni dobil potrebne dvotretjinske večine, da bi stopil takoj v veljavo, je skupščina izglasovala poseben program, ki bo omogočil šolskim okrajem najem posojil za september, oktober in november na račun vsote, ki jo bodo dobili od države v decembru. Skupščina je včeraj zjutraj svoje zasedanje prekinila do 15. januarja 1968.

PORTLAND, Ore. — Gozdni požari so zajeli obširne predele v Oregonu, Montani, Idaho, Washingtonu in Kaliforniji. Gasi jih preko 9,000 ljudi, vendar z ne posebnim uspehom. Doslej so požari uničili že preko 112,000 akrov gozda. Namesto napovedanih nalivov je prišlo le ponekod do nekaj dežja, drugod pa silna suša otežuje boj za pogasitev gozdnih požarov.

KARTUM, Sud. — Zunanji ministri 13 arabskih držav so sklenili, da se jutri zbero tu pogovarjati teh držav na posvete in razgovore o tem, kako odstraniti posledice nesrečne vojne z Izraelom v začetku junija. Konferenca poglavarjev se bo začela jutri popoldne, ni pa še jasno, kdo se jo bo vse udeležil.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 164 Monday, Aug. 28, 1967

Kdo ima prav?

Zagovorniki miru v Vietnamu so zgubili svojo pomladansko bitko sredi maja. Takrat so morali priznati, da naša javnost še ni prišla do sklepa, da imajo prav in da je treba čim preje končati vojskovanje v Vietnamu, če treba tudi za vsako ceno. Utihi so morali seveda tudi njihovi nasprotniki, ker niso imeli proti sebi nikogar, ki bi jim ugovarjal. Tako smo lahko preživeli poletje brez velikega prerekanja o problemu miru v Vietnamu.

Sedaj kažejo nekateri znaki, da se golobje zopet pripravlja za napad. Seveda bodo naleteli na odpor pri krugljih. Debata bo velikokrat prešla v polemiko, kajti zanešana bo vanjo tudi jesenska kampanja za lokalne volitve. Dobro bo torej, da si ogledamo oskoda stališča golobov in kruguljev vsaj v glavnih spornih točkah, kar nam bo olajšalo presojo, kadar bomo pri volji, da sledimo debati o Vietnamu.

Golobje najprvo trdijo, da je vojskovanje v Vietnamu zašlo v slepo ulico. Niso zato odgovorne ameriške čete, čeprav nosijo vso težo vojskovanja. Glavni krivci so naši takojmenovani zavezniki v Južnem Vietnamu, tako vojaški kot civilni.

Južnovietnamska narodna obramba je dobro založena samo z generali, vse drugo pa šepa v njeni organizaciji. Ne more se sklicevati, da ne pozna svojih napak, naši vojaški zvedenci jih nanje opozarjajo že par let, pa ne zaleže nič ali pa zelo malo. Še zmeraj so na odločilnih vojaških položajih oficirji, ki niso zmogni, da opravljajo svoje dolžnosti. Še zmeraj vlada med njimi intrigiranje, počasnost, sumničanje, neodločnost itd. Premalo se brigajo za boj proti korupciji ravno v vojaških vrstah, premalo cenijo potrebo, po strokovnem znanju. Zato so pa na drugi strani njihovi apetiti po primernih dohodkih brez prave mere. Dosegajo jih pogosto na način, ki ni v skladu z moralo.

Nič boljše niso razmere v civilni javni upravi, ki je večinoma v rokah generalov. Generali imajo glavno besedo ne samo v saigonski vladi, ampak tudi v vseh 43 provincah, kamor kdo pride za guvernerja samo takrat, kadar ima primerne zveze v prestolici. Zato so stiki prebivalstva z javno upravo zelo nezadovoljivi. Ljudje ne smatrajo vlade za svojo, ne vidijo v njej svoje oblasti, vse, kar diši po oblasti, jim je tuje. Zato je tudi tako malo uspehov z akcijo za pacifikacijo podeželja, čeprav se tam udejstvuje nekaj sposobnih vietnamskih generalov. Jih je premalo in imajo velike ovire za uspešno delo.

Civilna uprava je tudi čisto odpovedala na gospodarskem in socialnem polju. Ne zna se spoprijeti z inflacijo, ne zna pobijati draginje, ne briga se za preganjanje verižnikov. Zato pa tolerira kar očitno korupcijo posebno pri prometu z uvoženim ameriškim konsumnim blagom. Ljudje to vidijo in so zgubili vero v vladno sposobnost.

In vendar so že štirje naši predsedniki trdili kar po vrsti, da mora biti vojskovanje v Vietnamu zadeva, ki se tiče najprej in najbolj južnovietnamskega prebivalstva in ne Amerike. Ameriško stališče je torej v očitnem nasprotju z vietnamsko stvarnostjo. Že to je hudo. Še hujše pa je, da ni nobenega upanja, da bi se ta in taka stvarnost obrnila na boljše. Ameriški zavezniki v Južnem Vietnamu so dokazali samo eno: niso kos vojskovanju s komunisti, domačimi in severnovietnamskimi. Amerika je dosti časa hodila po kostanj v ogenj za saigonski režim. Sedaj je tega dosti in treba je skleniti mir, ki bo temeljil na stvarnosti, pa naj bo ta še tako boleča za Južne Vietnamce, seveda pa tudi za Ameriko.

Tako trdijo golobje in imajo za svoje stališče vsak dan nove dokaze.

Krugulji vsega tega ne tajijo, mislijo samo, da je v nekaterih točkah stališče golobov močno pretirano. Generali tudi ne zanikajo, da naše žrtve rastejo z večjim obsegom vojskovanja, toda novi način vojskovanja ima tudi svoje sadowe. General Westmoreland misli na primer, da vojna vrže vsak mesec 15,000 sovražnih vojakov iz stroja — so ali pobiti ali pa nevarno ranjeni —; tako velikih mesečnih zgub ne more na dolgo prenašati Severni Vietnam, čeprav ima doma še okoli 400,000 vojakov na razpolago. Krugulji poudarjajo dalje, da se Amerika vojskuje v Vietnamu pravzaprav v velikem obsegu šele dve leti. Pa še pri tem je prvo leto porabila za organizacijo gverilskega vojskovanja. Ne smemo tudi spregledati dejstva, da se razmere v vietnamski armadi počasi zboljšujejo, akoravno ni na tem polju napredek preveč očiten. Vladni politiki pa trdijo, da se bo položaj zboljšal po vietnamskih septembrskih predsedniških volitvah. Na to opozarja posebno naš poslanik Bunker, ki morda najbolje pozna političen položaj v deželi.

Naša federacija je seveda nastrani kruguljev. Zato bo skušala podpreti njihovo stališče s podrobnejšim poroča-

njem o dosedanjih uspehih in o vsakokratnem vojnem in političnem položaju v Južnem Vietnamu. To ne bi bilo slabo, kajti naše časopisje, radio in televizija ne vršijo dobro svoje naloge. Zalagajo našo javnost z vsakovrstnimi senzacionalnimi in alarmantnimi drobnarijami, dobrih pregledov, na primer o stanju na frontah, pa ne dobimo. Pomanjkljivi sta tudi ocena in razlaga dogodkov, ki jih pa seveda ni mogoče dati takoj prvi dan. Vse to bega bralce in poslušalce in le malokd si zna ustvariti pravo sliko o tem, kaj se dogaja v Vietnamu.

Pravijo, da bo predsednik Johnson skušal po vietnamskih predsedniških volitvah zopet iskati pot za premirje. Je verjetno prišel do sklepa, da javnost čaka na tak poskus.

Poskus bo gotovo vreden vse pohvale, toda haska pa ne bo od njega. Vsa poročila namreč namigujejo, da Ho-Či-Minh ne misli na mir. Je prepričan, da čas hitro melje ameriško odpornost, da število ameriških golobov hitro raste in da bo federalna administracija pod njihovim pritiskom nastopila pot, ki vodi v kapitulacijo. Se bolj zanimam, kako ameriška javnost reagira na dogodke v Vietnamu, kot pa na poročila o stanju na raznih frontah državljanske vojne.

Politična jesen nam torej obeta živahne dneve, ne smemo se pa že sedaj vdati upanju, da se bo letos že kaj prida spremenilo v vojaškem in političnem položaju v Južnem Vietnamu. Presenečenja seveda niso izključena, toda sedaj jih še nihče ne pričakuje.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Doba pasjih dni je bila letos od 23. julija do 21. avgusta. Omenjam to, ker stari se še vedno spominjamo dob in časov, ki so jih nam pratikarji predstavljali in opozarjali na nje. Navadno je v tistih par tednih huda vročina. Letos je sicer bilo tik do pasjih dni precej hladnejše vreme, kakor druga leta v takem času. Potem smo imeli par precej toplih dni, a prehude vročine pa ni bilo.

V prvem tednu pasjih dni me je prijatelj Nick z Nicholson ceste prepovoril, da sem šel z njim na dvodnevni obisk v Milwaukee. Potem smo se vozili tudi mimo lepih jezer v južnem Wisconsinu. Nekatera jezera so prav lepa, nekatera manjša, a tudi prijetna. Poleti si ljudje, ki skozi leto delajo po tovarnah ali kje drugod po mestih, zaželiijo svežega deželskega zraka, tega pa najdejo pri lepih jezerih zunaj na deželi.

Ker milwauške Slovence ne koliko poznam še iz prejšnjih let, saj sem imel tam celo sorodnike svoj čas in sem jih prejšnja leta večkrat obiskal, me je zadnje čase zanimalo, kako so preselili faro sv. Janeza tja v Greenfield, predmestje mesta Milwaukee. Velikokrat sem bral zanimive opise v "Milwauških zapiskih" o novi fari, ki so jo prenesli daleč tja proti zapadni južni strani na Cold Spring Road. Ta cesta se nahaja okrog 80 blokov od starega prostora na Deveti cesti v Milwaukeeju. Z Nickom sva iskala ta prostor skoro dve uri. Trikrat je Nick zavozil in se zgubil. Nazadnje sva pa le našla novi kraj. Tam že stoji lepa stavba zdaj. Kraj je sicer precej iz mesta, a lepši že sedaj, ko bodo pa vse izravnali in izgladili ter zasadili okrog lepa drevesa, bo to eden lepih krajev v tem delu milwauške okolice. Meni se je posebno dopadla notranost nove cerkve. Tako vse lepo razdeljeno. Gradil jo je slovenski gradbenik Kotze, kakor sem videl iz plakata na poslopiju. Sedeži iz lepega naravnega lesa, prostor svetel. Poseben oltar je lep in tako postavljen, da pri mašah naredi veličastno sliko opravil pri službah božjih. Župnik p. Klavdij je res lepo zamislil vse. Vse priznanje mu! Nova cerkev bo njegov najlepši spomenik, kakor tudi spomenik milwauških Slovencev.

Kakor mi je pravilo par starejših naših naseljencev, pogrešajo faro sv. Janeza na Deveti cesti. Razumljivo. Več desetletij jim je služila. Novi kraj je od njih malo oddaljen, a so poskrbeli za prevoz in počasi se bodo navadili.

Po velemestih, kjer so razne narodnosti razkropljene in pomešane, je povsod tako. V Chicagu, kolikor znan, so v takih ozirih tudi prizadete razne narodnosti. Nove veleceste in druge gradnje so prevzele obsežne prostore, kjer so bile pred par leti nazaj velike, številne češke, poljske, litvanske in druge naselbine. To, nekaj pa mladi, ki zdaj gospodarijo, je vse spremenilo in spreminja. Mlajši silijo v predmestja na boljši zrak in kjer je več prostora. Starejši marsikateri neradi, toda morajo z njimi. V tujih, novih krajih je vse angleško, kar mnogim starejšim ne ugaja.

Kršćanstvo je univerzalno, zato mora nuditi roko vsem, ki ga hočejo sprejeti. Nam, ki smo navajeni še na ljubo domačo slovensko besedo, to marsikdaj ne ugaja, a pomoči ni vedno, kadar bi jo zaželeli. Je pač tako, starejši predstavljamo vedno manjšo manjšino. Mladina pa vedno večjo večino, ta je v Ameriki rojena, tu vzgojena, je ameriška. S spoštovanjem se sicer spominjajo mladi svojih roditeljev, njih domovine in njihov običajev. To je pa vse, kar moremo od njih pričakovati.

Stvarno je treba misliti vsepovsod in pri vsem. Za male ribice med velikimi ribami je vedno hudo. Nekaj se jih ohrani — veliko jih izgine. Nekako tako je tudi z nami. S tega stališča je za občudovati vztrajnost nas Slovencev, da kjerkoli smo raztreseni, na naše slovenstvo ne pozabimo. Res tu in tam zanj premalo žrtvujemo in se premalo podpiramo le, kar je našega, vsak po svoje! Da je tako res, pričajo naše slovenske ustanove, jednote, društva, župnije, časopisje, kolikor že je še vsega tega med nami in kar še tega imamo.

To so naše žive priče, da popolnoma brezbržni nismo bili in nismo! Vztrajamo, dokler je človeško mogoče in Bog nam bo pomagal, da bo naše slovenstvo še precej časa živel! Upajmo — v upanju je naša moč!

* POKOPALIŠČE NA SLOVENSKIH BREZJAH v Lemon-tu, Illinois, se je pomnožilo pred kratkim za en nov grob. Vanj so položili blagega frančiškanskega brata Bonifaca Dimnika, ki je umrl 9. julija letos v tamkajšnjem samostanu. Umrl je v starosti 93 let. Lepa visoka starost, malo jih je, ki dosežejo tako starost. Skoro pol stoletja po-

žrtvovalnega dela je vložil za Boga in za njegove slovenske in hrvatske ljudi po naselbinah v Ameriki.

Pokojnik je bil tipičen rodoljubni slovenski človek. Poznal sem ga dolgo let. Kolikokrat sva pred leti debatirala in govorila zlasti o slovenskih starih politikarjih. Kot nekaj predmesčan Bele Ljubljane je poznal stare politikarje, kakor so bili pokojni Sušteršič, Tavčar in še cela vrsta drugih. Še danes ga vidim v duhu, kako je kar gori proti nebu gledal in govoril o njih, o njih uspehih in dobrih delih, pa tudi o njihovih političnih napakah, brez katerih noben politik ni.

Nekdanja politika ljubljanskih politikarjev je bila kar zanimiva. Vsaj jaz sem rad poslušal o njej. In baš brat Bonifac jo je poznal in mi je mnogo zanimivega povedal o njej. Zanimiv človek je bil, vsaj za mene.

Pokojni brat Bonifac je bil izvrsten kuhar. Kot tak je bil posebno priljubljen v redovni družini slovenskih frančiškanov. Kmalu, ko je bil prvič prestavljen pred leti v Lemont, mi je dal nekoč pokusiti doma po njem narejene salame. Tako okusnih še nisem okusil. Prosil sem ga za recept, ki mi ga je dal in vsaj upam, da ga še imam nekoč med svojimi papirji, poskusil pa jih do danes nisem delati, dasi sem večkrat delal načrte, da jih bom. Odlašal sem in v odlašanju je recept ostal in v njem še zdaj počiva in čaka.

Naj blagi brat Bonifac počiva v miru na lemontskem hribu med lepimi jelkami poleg svojih redovnih sobratov, katerih je že mnogo tam pokopanih. Bog mu bodi dober in obilni plačnik!

— Naj za danes zadostuje, drugič pa o čem drugem, če bomo še dihal... Vse čitatelje lepo pozdravlja

Tone s hriba

X. konvencija Save

CHICAGO, Ill. — Bliža se konvenčni čas za vse slovenske akademike v Združenih državah in v Kanadi. Zborovanje bo od 2. do 4. septembra v Clevelandu na Western Reserve University. Pričakujemo študente iz vseh krajev Amerike in Kanade, iz Chicaga, Toronta in New Yorka, iz Clevelanda in Montreala, iz Milwaukeeja in iz države Minnesote.

Bralci se nemara sprašujete, čemu se študentje sploh shajajo na takihle konvencijah. Slovenski duh je nekaj posebnega, tujina ga rada ubije tudi pri najboljših sinovih Slovenije, je v vedni nevarnosti, da se izgubi, če nima stalne hrane za življenje. Slovenski študentje v Ameriki in Kanadi hočemo slovenskega duha ohraniti, obdržati vsaj del tistega, kar imenujemo slovensko, zato se družimo, zato se shajamo. Na naših ramah je dolžnost ohranjanja slovenskega duha, slovenske zavesti, slovenstva v tujini. Če se med seboj poznamo in povežemo, bo naše delo lažje in uspešnejše.

Drugi vzrok naših zborovanj je gojitev družabnosti, slovenske družabnosti, ki nam prinaša veselje in pogloblja vezi med nami. Slovenski študentje smo prijetna družba, polna življenja!

Za konvencijo pripravlja clevelandski odsek Save v soboto, 2. septembra, velik družabni večer v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue. Za ples bodo igrali Veseli Slovenci, najbolj priljubljen orkester v Clevelandu. Ne zamudite te veselice! Posebno ste vabljeni na predavanja v soboto popoldne na Western Reserve. Pridite in povabite tudi svoje prijatelje!

Odbor Save

— V ZDA pridejo povprečno na vsakega vdovca tri vdove.

Ruda Jurčec o "Sloveniji včeraj, danes in jutri"

"Glas Slovenske kulturne akcije je v št. L. XIV, 12, od 10. avg. ki izhaja v Buenos Airesu v Argentini, objavil le Žebotovi "Slovenija včeraj, danes in jutri" sledeče razmišljanje.

Maja 1967 je bila dotiskana v Celovcu knjiga doktorja Cirila Žebota SLOVENIJA VČERAJ, DANES, JUTRI (Samozaložba, natis tiskarne Mohorjeve družbe v Celovcu, str. 172). Avtor je bil tesen sodelavec profesorja Lamberta Ehrlicha in njemu velja posvetilo ob petindvajsetletnici njegove smrti 26. maja 1942. Slovenci smo vedno bili usmerjeni v pozitivno delo. Če je kdaj morala opozicijska razpoloženost do skrajnih meja, tedaj smo se kot posebno izpostavljen narod trdno držali stvarnih, konstruktivnih pogovora za uresničenje narodnih ide-

Pismo p. Jožka Kokalja iz Afrike

CLEVELAND, O. — Tokrat je naš slovenski misijonar v afriški državi Zambija nekam dolgo molčal, tako da so nas mnogi že spraševali, kaj in kako je z njim. Pa imamo sedaj že kar dvoje pism od njega. V prvem, od 23. jul. 1967, nam piše "o ameriških misijonarjih v Zambiji", v drugem od 2. in 3. avg. t.l., pa nam sporoča, da pojde 1. sept. t.l. za župnika na glavno župnijo v mestu Lusaki ter nam v njem hkrati že pošilja novi naslov, na kateri mu dajmo odslej pošiljati svojo pošto. Iz njegovega prvega pisma navajamo v naslednjem bistvene podatke:

"Sporočate mi, da ste z veseljem sprejeli vest, da je nedavno eden od ameriških jezuitov postal glavni predstavnik zambijskih misijonarjev. Zaposlili ste me, naj Vam kaj več povem o njem. Ime novega predstavniko je: Leo KAPFER (45 let). Do 1. maja je bil vzgojitelj v semenišču blizu Lusake in obenem tudi vojaški kurat. Pred nekaj leti so namreč ameriški jezuiti prevzeli vodstvo pokrajinskega semenišča, to je najvažnejše misijonske ustanove. Vzgoja domačih duhovnikov je namreč glavna naloga tujih misijonarjev. Takoj prvi dni po prihodu v Lusako sem obiskal semenišče in med ameriški sobrat preživel prijeten dan."

"Od novega ameriškega predstavniko pričakujemo predvsem dve stvari: solidno organizacijo misijonskega dela in široko razumevanje, ki bo omogočilo plodno sodelovanje vseh misijonskih skupin, tudi naše slovence."

"Razen ameriških jezuitov delujejo v Zambiji tudi ameriški frančiškani, in sicer ob kongoski meji, kjer so rudniki bakra. Tam vodijo zelo ugledno gimnazijo, v kateri se šola tudi sin zambijskega drž. predsednika dr. Kaunde."

"V začetku septembra bom odpotoval z misijonske postaje Chibote. Moj študij afriškega jezika je toliko napredoval, da že spovedujem, pridigam in učim verouk v jeziku bemb. Moj misijon bo v glavnem mestu Lusaki, kjer bom zaoral skupaj z novimi predstojniki. Rad imam vedrino, širokosrčnost in gostoljubnost ameriških sobratov."

"Naj Vas, dragi prijatelji in dobrotniki opozorim na spremembo naslova. Pisma in vse drugo, kar mi bo poslano iz ZDA in Kanade po 13. avgustu, naj ima naslov:

Rev. Jože Kokalj, S.J.
MATERO Catholic Church
B. 190
LUSAKA, Zambia
Africa

"Kljub temu, da imamo v Zambiji zdaj 'hladno' zimo, Vas pozdravljam s toplimi afriškimi pozdravi."

J. S.

alov in če smo morali kdaj proti čemu vztrajati v negativizmu do kraja, je bil ta zasidran v pravilnosti nazorov in je zato tudi ta vodil do pozitivnih sklepov in zaključkov (borba za obstoj v prejšnji nemški, večnarodni monarhiji Habsburžanov, odpor proti centralizmu v prvi Jugoslaviji). Na razmere v drugi Jugoslaviji pa je Žebotova knjiga usmerila mnogo žarometov in iz nje naj bi zasijal obraz Slovenije za jutri. Ker mora biti zdrav razvoj našega narodnostnega problema še vedno zastavljen na isto konico, kot je bil v hasburški monarhiji in zatem v prvi Jugoslaviji, more bodočnost sloneti na zdravi presoji položaja v drugi, komunistični Jugoslaviji, v zavesti, ali se je radikalno gledanje na slovenski problem zamoglo kaj omajati ali razbremeniti v korist tistim silnicam, ki jih baje v dovoljni meri nudi sedanji razvoj belgrajske politike v smeri "liberalizacije, gospodarskega reformizma in naraščajočega samoupravljanja". Ali je evolucija v to smer zadostna, ali mar ne zamore takšen tehnokratski ekonomski determinizem pogubno spodnesti osnov slovenstva?

VERA V KONFORMIZEM

Avtor je profesor primerjalnih ekonomskih ved na katoliški univerzi v Washingtonu. Po čudni logiki prehaja do sicer ne izražene, vendar že dovolj jasne sodbe, ali vsaj oznake, da zamore ekonomika preurediti družbeni in moralni red, kakor je to v drugačnih ostrinah učil marksizem. Podobno bi zamogel profesor primerjalne književnosti zapisati ali učiti, da bo njegova znanost ustvarila novo literaturo ali oblikovala na njej sloneči resničen in zdrav izraz duhovnosti. Kako mu izredno mnogo pomeni sedanje izvajanje gospodarskih reform v Jugoslaviji in Sloveniji, se vidno zazna pri vnemi, ko je že v začetku oktobra 1965 poslal Našim razgledom v Ljubljano daljši teoretični ekonomski prispevek za pojasnjevanje osnovne logike v izvajajoči se reformi (str. 67). Toda uredništvo te kolaboracije ni maralo sprejeti... in tako se v tej izkušnji v letu 1967 uvodoma avtor nasloni na ugovoritev, da je vsega kriv Ranković (str. 29), "kajti R. padec utegne postati resnični mejnik za Jugoslavijo, za Slovenijo pa ima njegov padec še prav poseben pomen". V apeli na Vidmarja kot posredovalca za pravo ljudsko spravmo med Slovenci po sklepih na Brionih, kjer je bil Ranković izključen iz vlade, piše, da sta "nekdanja mahničevska izključnost in netolerantnost slovenskega klerikalizma (predvsem laičnega) brez dvoma zaostriili in s tem podaljšali liberalno in klerikalno' sovražnost med Slovenci... in vsi preživeli Slovenci vedo ne le to, temveč tudi, da sta slovenski narod in slovenska Cerkev že plačala strašno kazen za svoje zgodovinske hibe in človeške slabosti." (Str. 43). Citat je zanimiv, ker je blizu podobnim izjavam ne samo med komunističnimi ideologi, ampak spada v okvir neke konformistične miselnosti doma in v zamejstvu... "Obiskovalci ne poznaveči Slovenije (pa) menijo, da se slovenski (ekonomski) samoupravljalci dejansko že bore za tak demokratični preokret njihove (komunistične) dvajsetletne evolucije." (St. 98). Na takem tehnokratskem pojmovanju samoupravne evolucije si slede zaključki o že "doseženih oblikah slovenske suverenosti", ko zamorejo nekatere slovenske gospodarske ustanove sklepati (Dalje na 3. strani)

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

"Da, otrok, le oglej si oba gospoda — tega ti ne bosta zamerala," je nadaljeval atek in zamahnil z roko proti starejšemu. "To je sir Harald Strange, lastnik enega največjih zlatin rudnikov v osrčju Afrike. Na tisoče črncev dela zanj in močni stroji raztolčejo noč in dan cele gore kamenja, da osvobode zlato, ki je v njih zaprto. In to," atek se je nagnil proti mlajšemu, "je minj heer van Gruyter, inženir pri de Beerovi demantni družbi. Skozi njene roke grede največji in najdražji dragulji sveta."

Tu je na mah izginil vedri smeh iz oči starega gospoda. Videti je bil tako žalosten, da je postalo Moniki tesno pri srcu. Toda on je vzel Monikino malo reko med svoji dve veliki, se sklonil k nji in rekel v svoji nesodni nemi: "Well, child — da, otrok, le oglej si starega močnega, ki ima zlate gore v osrčju Afrike. Kaj ima v svojem lastnem srcu, za to se nihče ne zmeja. Once ago — nekoč, dolgo je tega, je bila notri ravno taka majhna deklica, kot si ti. Imela je prav take modre oči, kot so tvoje. In mamica je bila notri, kateri je bila deklica tako podobna. Toda potem je prišla smrt in vse zlate gore niso zadostovale, da bi ji odkupil obe ljubljenci. Zdaj sem le še mož, ki ima zlate gore. Ne pozabi ga, kadar boš slišala, da govore ljudje o tvojem atku: 'To je mož, čigar hči je ljuba mala Monika.' Zdaj hočemo pa čuti, kaj pravi minj heer van Gruyter o kamninah."

Mladi mož s temnimi očmi, v katerih se je včasih zablistelo kot v črnem opalu, je govoril in vijakova krila so šumela zraven: "Dragulji so čudeži. Ne vemo, kako nastanejo. Morda so solze, ki jih loče zemlja v črni noči svoje notranjosti — pod bremenom svoje lastne teže in v žaru svojega lastnega ognja. Ne moremo si predstaviti sil, ki iztlačijo te bele, modre, rdeče in zelene solze iz kamnov in kovin. One ležijo v temni globini in ne vedo ničesar o svojih barvah in svoji lepoti. So samo čiste in trde. Čistejšje in trše kot vse, kar jih obdaja."

Medtem ko ležijo in čakajo, trkajo milijoni vodnih kapljic — njih sestrice pod milim nebom — skozi milijone let na stene njih ječe: 'Čof, čof — plunk, plunk — ostanite trde — že prihajamo.' Dragulji slišijo ta klic. Upirajo se pritisku in kljubujejo vročini. Čakajo in ostajajo trdi. In vodne kapljice zmlejejo gore v pesek, razkoljejo pečine in odprejo zemljo. Podnevi jim pomaga sonce in razširja špranje in razpoke. Ponoči jim pomaga mraz in jih zopet krči, dokler se kamniti robovi ne prelomijo. Veter odpiha pesek na površju, da morejo kaplje zopet kamenju do živega. Čof, čof — plunk, plunk. Voda se steka v morje, morje se dviga k oblakom, oblaki letijo h goram: čof, čof — plunk, plunk — in vodne kapljice so spet tu.

Pride dan, ko leži dragulj pod milim nebom. Pritiska ni več — a on se ne razteza. Zar je ugasnil — on se ne skrči. Ostanje vedno samemu sebi enak — trd in čist. Toda vsak žari: safir modro, rubin rdeče, smaragd zeleno, diamant pa v vseh barvah. Od zunaj še ni mnogo videti. Zadnja luščina neplemenitega kamenja ga noče izpustiti. Toda znotraj se blišči, skozi in skozi. In blesk je zdaj zanj to, kar je slavku petje, roži cvetenje in tebi, mala Monika smeh.

Takega ga najde človek in ne

ve, da je ta neznatna reč božje sporočilo o lepoti, ki je bila vedno in ki bo vedno — ki je vedno čista in vedno sebi enaka. — V jedru sveta — v kamnu in kovini — v zeleni obleki rastlin — v vodi, zraku in oblakih in v neskončnosti vesoljstva. Od vsega tega je nekaj v blesku žlahtnih kamnov. In človekovo veselje nad lepoto, ki izhaja iz iste domovine kot blesk draguljev, ga dokončno osvobodilo. Ono mu ostrga slepo skorjo in mu vbrusi tisoč oči v njegovo ploškev, da more vpadati sončna luč in se zopet odbijati kot odsev prasketovja.

Zato so dragulji sveti kot vse, kar je lepo in čisto. Ljubiti jih moramo zaradi njih čistote in lepote. Kdor jih zlorabi v nizkotnem, zavistnem hlepenju po imetju in oblasti, do tega so trdi in se mu maščujejo. Naredijo iz njega lažnivca in goljufa, napravijo ga za morilca, končno pa še njega samega uničijo. Ne mirujejo, dokler ne pridejo v roke človeku, ki jih ljubi le zaradi njih lepote."

Stirje ljudje v letalu: stari, dozoreli mož, mladenič in otrok so bili visoko nad zemljo in Bogu blizu.

Sir Harald Strange se je najhitreje zopet znašel v sedanjosti. "Hallo, you little wick — ti mala čarovnica!" je rekel in smeje se grozil Moniki s prstom. "Zdi se mi, da si nas vse začarala. Nikdar v svojem življenju nisem čul na trgovskem potovanju tako lepe pravljice, kot je povest o draguljih, ki nam jo je pravkar pripovedoval naš mladi prijatelj. Samo nekaj sva oba pozabila postaviti: nikdar se še ni nasitil človek z zlatom in dragulji — in kar se mene tiče — jaz sem prekleto — beg your pardon — čutim pošteno lakoto."

Ze je hotel prijati enega izmed rejenih kovčegov iz svinjske kože, ko je pogledal dr. Ozvald na svojo uro in rekel: "Mislim, da je naša miza v Kolnu že pogrnjena — v desetih minutah bomo tam."

Monika je skočila pokonci in planila k oknu. Prostrana ravan se je svetlikala v nežni sivini skozi prosojne meglene pajčolane, širok, svetlozelen trak se je vil od enega obzorja k drugemu, temna kača s trojnim občenim hrbtom je lezla preko traku proti črni gori, ki je stala ravno na sredi pred zahajajočim soncem in dvigala dva skalnata prsta kot k prisegi preko njegovega roba. Kača je izpuhtevala belo paro, gora pa je imela tisoč žarečih oči.

"To je Ren," je pojasnil atek, "železniški most in kolnski dom, katerega so Nemci gradili šest sto let. Vodne kapljice zmlejejo gore, a verna srca jih zopet postavijo. Kar naredijo ljudje s srcem, to vedno postane dobro, lepo in veličastno. To nam hoče povedati ta stavba, ki stoji blizu francosko-nemške meje in ki je ena najkrasnejših na svetu. Na to hočeva misliti v tujini, v katero se zdaj peljeva."

Stolpi so rasli, mesto se je dvigalo, Ren se je širil in letalo se je nagibalo k želenemu krogu, na katerem je bilo z belimi črkami zapisano KOLN.

Potniki so izstopili. Čudovit polet je bil, lepo je bilo pa tudi, če so te nepoškodovanega postavili zopet na trdno zemljo, ki se jim je zdela čudno tiha, ko ni bilo več vršenja vijakov. Požuriti so se morali, kajti že v tridesetih minutah so morali biti pripravljeni za nadaljnji polet.

(Dalje prihodnjič)

RUDA JURČEC O "SLOVENIJI VČERAJ, DANES IN JUTRI"

(Nadaljevanje z 2. strani)

meddržavne pogodbe (podobno je mogla Ljubljana delati že v prvi Jugoslaviji) in kako daleč je prišla liberalizacija, je zamogel dokazati "svetoven odmev ob odstopu prve (Smoletove) vlade in je tudi borba za zmago slovenščine v Sloveniji za njeno enakopravnost sedaj bolj odločna in uspešna..." (str. 96). Iz teh na danosti dosedanjih gospodarskih ukrepov sloneče evolucije prehaja avtor do zahvalne po "logičnem" koncu: samoupravljanje mora privedi do dualizma, do delitve politične oblasti in torej v prehajanje v demokracijo, ko bo rešena in vzpostavljena prava notranja ureditev Jugoslavije v (kon)federaciji šestih republik. Očividno bi partija ostala nosilec državnega ustavnega reda, Socialistična zveza pa bi še bolj pospešila evolucijo utrjevanja sedanje Jugoslavije v demokracijo, ki ne bi bila več pod kontrolo partije... Seveda pri takem pojmovanju celotnega jugoslovanskega problema se avtor niti z besedico ne dotakne položaja Hrvatov, Makedoncev in je tudi sodelovanje Slovenije v bodoči Evropi (zaenkrat) naslonjeno samo na možnost vključitve v zahodnoevropski gospodarski skupnosti... — Doslej je temelj slovenstva slonel na kulturnih, duhovnih osnovah, toda avtor se jih le malokje dotakne.

Manj ko leto dni po padcu Rankovića in sklepov na Brionih pa se je izkazalo, kako so trhle noge evolucionizma, ki se prilagaja zgolj ekonomskemu (marskističnemu) vrednotenju osnovnih vprašanj sožitja med narodi. Zagrebška deklaracija o ohranitvi karakteristik hrvaščine na podlagi duhovnih, jezikovnih vrednot, je pokazala, kako je brez bodočnosti konformizem, ki skuša s kamiličnimi obliži krpiti rane, ki so smrtno. V naši zgodovini smo imeli polno podobnih izkušenj; pred 150 leti smo odklonili ilirizem in se s tem rešili, dasi bi nam kak ukrep v njegovo smer skupne evolucije zamogel prinesiti nekaj hipnih koristi. Po letu 1911 je tudi dr. Sušteršič odklonil trializem, ko je zaznal v njem pravo vsebino, ker nadvojvoda Frank Ferdinand ob morebitni razdelitvi monarhije na troje Slovenije ne bi izpustil iz avstrijske nemške tretjine, kjer bi Slovenici morali še naprej ostati oporniki nemškega mostu do Jadrana. V prvi Jugoslaviji je evolucija zagovarjala prehajanje Slovencev v jugoslovensko nacijo, v drugi, titovski, pa naj bi bila (kon)federacija zadostna var-

ščina za vero v uspeh ekonomskih dosežkov z obljubo o nekem prehodu v demokracijo, ki bi se v notranjosti Socialistične zveze ustvarili pogoji za dialog — dualizem, kakor se je to zgodilo na drugem polju. Ali ni takaka vera v konformizem, ki se je sedaj v svoji osnovi podrl že kmalu po Rankovičevem padcu, zelo tvegana, če ne celo nevarna, saj se je sleherna vera v kak liberalizacijo zamogla zamajati z nedavnimi Titovimi konferencami v Moskvi in Budimpešti. Titova Jugoslavija veruje v rešitev samo v komunizmu. Vse dosedanje razlike so bile le taktične narave.

In kakšna je usoda partnerjev v dualizmu s komunizmom? Oktobra bo slavila partija v Moskvi svoj zlati jubilej. Prva je morala stopiti na pot dualizma ruska pravoslavna Cerkev, ko je patriarh Sergej leta 1927 sklenil s sovjetsko vlado protokol, usoden zgled za vse komunistične dogovore v drugih državah po svetu. (Podobno so šli v poljski parlament katoličani pod imenom Znak — s kakšnim uspehom...) Hruščev je celo pridigal koeksistenco, a je bilo v njegovih kratkih letih vladanja porušeni v Rusiji več svetilišč in zaprtih več bogoslovnih zavodov kot pa pod Stalinom. In tako se danes skuša ruska Cerkev rešiti na posebnem internem koncilu, vendar ji grozi razkol, medtem ko kritična (pa ne negativna) duhovščina terja pri hierarhiji vsaj tolikšen pogum, kakor ga kažejo v borbi za pravo duhovno svobodo npr. književniki, ki morajo po petdesetih letih terjati svobodo duha, ki je evolucija v Sovjetski zvezi kljub raznim poskusom za evolucijo "marksističnih dobrin" ni prinesla...

Ob petdesetletnici oktobrske revolucije, ob komediji z Rankovičevim padcem, ob vračanju Tita v objem Moskve ob vsaki važni zadevi, bi mogel že prodreti v prepričanje dokaz, da komunizem nikjer z nikomer ne gre v koalicijo — možna je samo totalna podreditve partiji, kakor sta jo Kardelj in Kidrič uveljavila že v OF. Tam tudi ni bilo dualizma ali pluralizma. (Glej: Edvard Kocbek, Listina, kjer je o tem podanih dovolj bridkih resnic.)

Ko se tako ob spominu na prof. Ehrlicha pojavljajo novi pogledi za bodočnost slovenstva — in v Žebotovi knjigi so še mnogi drugi vidiki — se ob nevarnosti v preveliko vero v evonucijo, konformizem, zamoremo vprašati: ali ne bi bilo za utrditev in načelnost političnega dela slovenske emigracije prav ob spominu na Ehrlicha več kot potrebno, da bi Slovenci dobili v

Stožec hrupa za letalom

Pok ob preboju zvočnega zidu je enak streli

Oglušujoč, top pok in včasih za njim še eden, nekoliko šibkejši: šipe šklepetajo, vrata se tresajo v tečajih. Prizadete naslednji dan pomiri časopisno poročilo, da je reaktivno letalo prebilo zvočni zid. Kaj naj si človek predstavlja pod tem pojmom? Ali je zvočni zid trd kot beton, ali je prožen? In zakaj sploh zid?

V trenutku, ko letalo doseže hitrost zvoka, se zgodi nekaj ne navadnega. Zračne molekule nima več časa za umik, pod zvišanim pritiskom švigajo vsakomur in se skušajo umakniti iz dosega reaktivnega letala.

V začetku petdesetih let ta pojav še ni bil raziskan. Če pilot ni bil pripravljen na nevarni trenutek, ga je doletelo tisto, kar so takrat mnogi v svojih reaktivnih plačali z življenjem. Zrak se je bil kot zid postavil pred letalo.

Zadnja letalska tehnika zlahka opravi z zvočnim zidom, toda tako imenovana preproga hrupa, ki jo letalo med nadzvočno hitrostjo vleče za seboj, je za letalsko tehniko še vedno neresen problem. Konstruktorji se sicer trudijo, da bi ublažili hrup kot posledico zvočnega zidu, vendar doslej še niso dosegli omembe vrednega uspeha.

Nasploh pravijo, da nastane nadležni pok samo takrat, kadar letalo prebije zvočni zid, se pravi, da leti hitreje, kot se širi zvok (okoli 780 milj na uro), toda to je zgolj začetek eksplozije podobnega hrupa. Ta nastane zaradi valov spodrinjenih zračnih molekul, ki se kopičijo okoli nadzvočnega letala; valovi se s hitrostjo zvoka širijo v obliki stožca v nasprotno smer od poleta. Kot pok jih je slišati tam, kjer dosežejo zemeljsko površje.

Letalo, ki jih povzroča, je tisti trenutek že daleč. Pogosti dvojni pok nastane zato, ker se oblikuje zvočni stožec tako za letal-

knjižni obliki njegovo veliko delo: *Pariška mirovna konferenca in Slovenci* ter njegove zapise ali koncept — namreč knjigo o Višarskem slovenstvu, ki ga Žebot podaja v skici v bleščečem zanosu. Veličastna vizija prav na meji med Slovenci, Nemci in Italijani bi zamogla moderni slovenski politiki posredovati potrebni univerzalizem, vzporeden z dinamiko, ki jo je po vsem svetu sprožil in jo širi 2. Vatikanski koncil. Obe knjigi nam ne bi bili samo kašipot, ampak bi ob sedanjem prevladanju politične problematike v svetu gotovo bili med nami velik knjižni in založniški uspeh.

skim trupom kakor za repom. Večinoma pa zazna človek na tleh oba poka kot eno samo eksplozijo. Širina "hrupne preproge" in jakost hrupa sta odvisni od višine poleta, od oblike, teže in hitrosti letala, seveda pa tudi od temperature, vlažnosti in tokov v zraku ter od terena, ki ga pokrije "hrupna preproga". Nekateri izmed teh okoliščin se spreminjajo tako rekoč od ure do ure. Spričo tega je mogoče, da letalo povzroči na enem mestu značilen pok, medtem ko je hrup drugod neznaten, ponekod pa ga sploh ni slišati. Nadzvočni bombniki povzročajo na zemlji topo bobnenje, če letijo nad 10.600 m visoko, med poletom v višini 9200 m pa doseže zemeljsko površje pok, po jakosti enak streli, ki trešči kje v bližini.

Kongresnika Mathias in Reuss še zmeraj preganjata podgane

WASHINGTON, D.C. — Kongresnika Mathias in Reuss sta zelo huda na svoje tovariše, ker so pretekli mesec z 207 proti 176 glasovi odbili predlog administracije, da bi smela porabiti \$20 milijonov za organizacijo boja proti podganam. Napisala sta vsem kongresnikom pismo, ki v njem napovedujeta, da bosta pri prvi priliki "obesila" pooblastilo za \$20 milijonov na zakon o socialni politiki.

Spopolnila bosta predlog v tem smislu, da bo morala vsaka občina tudi sama nekaj prispevati v ta namen, ako bo hotela dobiti federalni prispevek. Upata, da bodo sedaj kongresniki uvidevnejši, kajti svoj čas je bila politična javnost nezado-

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1708

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON
AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling

Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN
DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1708

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(167)

voljna z negativnim stališčem glasovanja v predstavnem domu.

Svetovni cerkveni svet proti vietnamski vojni

KANDIJA, Kr. — Glavni odbor svetovnega cerkvenega sveta je odobril resolucijo, ki poziva Ameriko, naj umakne svoje čete iz Vietnama. Pravi, da pomeni sedanje vojskovanje nesmiselno prelivanje krvi in nesrečo za civilno prebivalstvo. Obenem tudi dodaja, da "bo zadovoljiv končni sporazum dosežen šele takrat, ko bo prenehalo vse tuje vmešavanje".

Ali spadajo severnovietnamske divizije tudi za "tuje" vmešavanje, tega pa člani glavnega odbora niso povedali. S takimi resolucijami se koncu vojne bomo približali.

Na rudah bogata dežela

SANTIAGO, Čile. — Čile naj bi imel po sodbi nekaterih geologov dve tretjini vsega rudnega bogstva Južne Amerike.

Ženske dobijo delo

Iščemo natakario

Za slovensko gostilno, včasih ob večerih, starost nad 21. Kličite HE 1-5254 ali EN 1-8864. (168)

Iščemo pomočnico

Zupnišče išče gospodinjstvo pomočnico za polni čas. Za sestanek kličite 361-2624. (x)

MALI OGLASI

V fari sv. Lovrenca

Naprodaj je enodružinska hiša, 6 sob spodaj, 3 velike sobe zgoraj, posamezne kopalnice in furnezi, tudi ekstra lot. Dajte ponudbo. Kličite po 6. uri 883-9241. (164)

Soba se odda

Lepa spalna soba se odda mlajšemu moškemu na 1027 E. 61 St. telefon HE 1-6671. Možnost kuhanja v kleti. (x)

Gostilna naprodaj

Naprodaj je gostilna z D-3A licenco. Proda se tudi poslopje. V slovenski okolici. Zmerna cena. Kličite HE 1-2513. (18,21,23,25,28 avg)

Dvodružinska in dohodek

Blizu Brookside Park, dvodružinska in sgotovljeno tretje; polna klet, 3 furnezi, veliko dvorišče, garaža za 3 kare, dohodek \$190 mesečno, \$16.900.

Zidana 4-družinska

Na Lake Ave., velika 4-sobna stanovanja, nova napeljava; najemniki sami plačajo za napravo, 4 furnezi, 4 kopalnice, predeljena klet; samo \$26.900.

J. W. ROZEK REALTY

13004 Madison Ave.

221-6400 zvečer 226-1458 (166)

Opremljene sobe se odda

Oddamo 3 lepa, čista, opremljena stanovanja po 2 sobi vsako, v slovenski naselbini. Pripravna za pečlarje, ker je kuhinja na razpolago, kot tudi kopalnica. Najemna zelo nizka. Oglasite se osebno na 5512 Carry Ave. (—166)

V najem

Oddamo 5 sob, zgoraj, na 1107 E. 74 St. Kličite 431-3946. (—25,28,30, 1 sep.)

Naprodaj

Imamo 3 farne z hišami in poslopja naprodaj v Madison, O. 10 akrov sadja, 7½ akrov drevesnice, 30 akrov za oranje. Kličite Mr. Pepin 946-3686.

LEET & ASSOCIATES,

REALTOR

Madison, Ohio

(164)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA STARELE

St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4219

AD FOR AGED PRESCRIPTIONS

Stanovanje iščeta

Zaposlena zakonca srednje starosti iščeta čisto stanovanje v okolici E. 185 St. ali Grovewood Rd. Kličite 486-2378. (27, 1 Sep.)

RADOVEDNOST Z OBEH STRANI — Pritlikavi bikec, visok komaj 3 čevlje, si rado vedno ogleduje otroke v živalskem vrtu v San Franciscu, ki so ga prišli gledat. Zanimanje je torej obojestransko!

ČEZ STENO

SPISAL IVAN BUČER

Cepeli so v tesni zijalki in postalo jim je gorko, ko so se dobro zavili in stisnili, da je toplota prehajala iz telesa v telo.

"Čisto prav," je dejal Pavle in odpiral nahrbtnik. "Ta čas, ko se bo zivalo, bomo pa južnali, saj je že dvanajst proč."

"Misliš, da ne bo dolgo trajalo?" je vprašala Dana.

"Upam, da ne. Takale nevihta pridrevi, malo zarogovili in gre dalje svojo pot," je odvrnil Janez. "To je dobro, da nismo kje niže. Tam bi nas pa lovilo padajoče kamenje in hudourni plazovi."

"Ali smo tukaj na varnem?"

"Brez skrbi! Spodaj pa, ko pride mahoma toliko vode, se prične vse, kar ni trdnega, giba. Voda potegne za seboj grušč in kamenje, cele tone skalovja dreve v dolino. Če te preseneti tako preseljevanje, tedaj ni tvoje življenje piškavga bobna vredno."

Sodra je ponehala, le gost dež se je ulival, ki se je pa polagoma umiril. Čez pičle pol ure je le še malo pršalo.

"Mislim, da se je uneslo," je dejal Pavle. "Zdaj pot lahko spet nadaljujemo."

"Ne vem," je dvomil Janez. "Ni še bilo najhujšega. Kaj pa, če je bila to le predigra?"

Dana je sklenila roke: "Bog se usmili! Kakšna je pa potem igra? Ali ni bilo že tega dovolj?"

"Navadno je še hujše. No, pa vendarle pojdemo."

Sli so. Po policah in po vdolbinah se je nabralo ledeno zrnje. Pričelo jih je zebsti, zato so se hitro gibali. Droben dež je mrlel in megla se je spet pričela kopičiti, posamezne cunje so se združevale, nanovo jih je gosto ovilo in postalo je še bolj temno. Vse se je začelo iznova. Le da je prej oddaljeno grmenje prihajalo zdaj vedno bližje. Prišli so do navpičnega kamina, ki se je potapljal v meglo. Spuščali so se navzdol; ko so prišli na škrobino, je zasikala žareča kača nad njimi in treščila v bližnji skalni stolpič. Streslo jih je in bratoma je skoraj zivilo roki, v katerih sta držala cepina.

"Da nismo tega vraga pustili spodaj na snežišču," se je jezil Janez na sekiri, "saj ga tukaj nismo prav nič potrebovali."

Dež je postajal gostejši, ozračje je bilo bolj in bolj prepojeno z elektriko.

"Pustiva cepina tukaj! Bo že kdo popoldne stopil ponju."

"Ne, predaleč je," je rekel Janez in mu ponudil še svojega. "Na, vzemi in hiti z njima navzdol, midva bova že prišla za teboj."

"Tvojega ti pustim na snežišču. Na svidenje! Pazi na Dano!"

"Na svidenje! Pa le pohiti in nama pripravi čaja!" je klical za njim.

"In Mandičevo potolaži! Reci ji, da sva pri gorskih vilah v gosteh," je dodala Dana.

Pavle je izginil v megli in le ropot rušече se kamenja je pričel, da se mu je mudilo. Dana ni mogla hiteti in morala sta hoditi počasi, kot bi bilo najlepše vreme. Voda je curljala z vseh sten, Janezu je bilo mučno, ko je moral na vsakem količnjak sitnem mestu pomagati. Pot le ni bila tako nevarna, spuščala sta se po vesini, posuti z gruščem. Lahko bi hitreje stopila, pa se je Dani zdelo, da bo takoj zdrsnila, brž ko bi le malo živahneje prestavila nogo.

Tedaj se je ulilo kot iz škafa, dež ju je pral in močil, kot bi stala pod prho. Dana je postala še bolj boječa, tako da sta se komaj še pomikala dalje. Janezu je bilo, da bi pobesnel:

"Stopi hitreje, prosim te. Kmalu bova pod velikimi previsnimi stenami. Tam povedri-va."

"Ne morem!" Šlo ji je na jok. "Saj vidiš, kako drči!"

Neusmiljeno je lilo in blisk za bliskom je rdečel meglo okoli njih. Videlo se ni niti korak da-

leč. Dana je bila premočena, neprijeten hlad jo je gladil po koži. Strašno ji je bilo, prišla jo je malodušnost, zapustile so jo moči, da se je sesedla na mokra tla, in živci so ji popustili; zajokala je.

"Janez, saj ne prideva nikamor."

"Dana!" Kot otrok je sedela tam in iz njenih lepih oči so tekale solze in se mešale z dežjem, ki je močil njen obraz. Stal je pred njo in prvi trenotek ni vedel, kaj bi počel.

Prijel jo je za roko in dvignil: "Pojdi, saj bova takoj pod streho! Ne bodi no tako malodušna!"

Ko se jo je dotaknila njegova močna roka, se je nekoliko umirila. Pokojno je šla za njim. Držal jo je za zapestje in vodil skozi meglo in neurje navzdol čez klade in poke. Zdrsnila sta po grušču in takrat se je megla zredčila. Stala sta pred težko previsno steno, čez katero je drevl debel slap vode. Skočila sta kar skozi stranski curek slapa in obstala pod steno. Tu je bilo suho in varno.

"Zdaj sva kot v Abrahamovem naročju. Tukaj počakava lepšega vremena." Odmetal je nekaj skal, da je pripravil udoben prostor, ter položil nahrtnik na tla, da je Dana sedla nanj. Spustil se je poleg nje na kamenje in jo objel z desnico okoli pasu, z levico ji je pa brisal ob solz in dežja mokro lice. "Tudi pri tebi se mora zjasniti."

Sram je bilo prejšnje nenadne malodušnosti, da je povedla glavo. Nasmehnila se je in prikimala.

"Vidiš," ji je govoril z mehkim glasom na uho, "meni že sije sonce."

Nevihta je še vedno naraščala. Bila sta pod previsom, zato ju ledena zrna niso več dosegala in bičala. Tako sta bila zdaj na varnem. Megla se je dvignila, ugledala sta za čuda veličasten prizor: vsa skalnata priroda se je zgenila, ko so jo bile divje podnebne sile. Čez steno, pod katero sta sedela tesno drug poleg drugega, je drevila voda, ki se je zbrala v steber in zviškoma padala na grušč. Skozi padajočo vodo sta videla rob, čez katerega je letelo kamenje, ki je požvižgavalo z višin. Od škrobine na desni se je zavalila velikanska skala, zaprašila se po melu in treščila ob veliko peč, kjer se je razletela na tisoč koscev. Strele so švigale iz oblaka v oblak, treskalo je v robove, kot bi se pričnel sodni dan. Nista še doživela take nevihte.

Usula se je spet toča, padala je tako na gosto, da je kmalu vse pobelila. Prožila je kamenje, v njen hrum se je mešalo grmenje, ropot plazov in šum padajoče vode.

"Joj, Janez, mene je strah!"

Privila se je k njemu, išoč zavetja pri njem, ki jo je pripeljal sem gori.

Skoraj je naročje jo je potegnil in objel jo je z obema rokama. "Strah te je? Ubožica! Saj to so povsem naravne reči, glej, samo gora se je malo zgenila in zavzdihnila. Priroda se hoče pokazati v vsej svoji divji lepoti pred nama. Sonce, toplota, mirni dnevi in zložne poti so le za slabice, za tiste, ki uživajo naravo, kadar jo gledajo z mehkužne strani. Dana, za nas to ni! Narava je v svojem jedru divja, njena prvotna sila je grozna. In mi jo hočemo tako. Hočemo vrto- glavih strmin, hočemo brezdanjih globin, širine, divjine, poleta." Zatrepetalo mu je pred očmi in mahoma je moral na dan vse, kar je gorelo v njem. "Uživamo v blaznem spevu zbesnelih elementov, v tresku in gromu, v plazovih in hudournikih. Hočemo borbe, vreti mora vse okrog nas in v nas. In ti, Dana, se bojiš? Ti moj deklíč! Dana, moja si, v meni divja hu- je kot v tej gori. Dana! Reci, da si moja, Dana, deklíč, da hočeš z menoj."

(Dalje prihodnjič)

SEPTEMBER						
Sa	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLENDAR društvenih prireditev

SEPTEMBER

1.-4. — Akademski kipar France Gorše rastavlja v Baragovem domu za 40-letnico svojega umetniškega delovanja svoja novejša dela.

2.-3. — Slovenski Akademiki v Ameriki (SAVA) imajo svojo 10. konvencijo.

V soboto: popoldne konvencija na Western Reserve University; zvečer Igra, zabava in ples v SND na St. Clair Ave.

V nedeljo: sv. maša pri Lurški Mariji na Providence Heights dopoldne, popoldne zabava na Slov. pristavi, zvečer pa kurjenje kresa.

3. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

17. — Piknik "Mladih harmonikarjev" na Slovenski pristavi.

24. — Oltarno društvo fare sv. Vida praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.45 in nato z banketom v farni dvorani pri Sv. Vidu.

24. — Vinska trgatve na Slovenski pristavi.

OKTOBER

1. — Združeni kulturni program in proslava 48-letnice SDD na Recher Avenue.

7. — DSPB Tabor pripravi jesensko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

8. — Klub Ljubljana priredi v SDD na Recher Ave. večerjo in ples. Začetek ob petih.

14. — "Slovenska noč" v avditoriju SND na St. Clair Ave. Igra Pecan-Trebar orkester.

NOVEMBER

4. — Belokranjski klub priredi svojo Veselo Martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

5. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

11. — Klub slov. upokojencev v Newburgu priredi BANKET ob 5-letnici obstoja kluba, v SND na E. 80 St. Začetek ob 6. zvečer. Igral bo Zabak trio.

12. — Pevski zbor Planina priredi koncert za 30-letnico svojega obstoja. Začetek ob 4. pop. v Slov. nar. domu na Maple Heights.

19. — Fara Marije Vnebovzete priredi Puranski festival v šolski dvorani.

19. — Pevski zbor Jadran poda v SDD na Waterloo Road svoj jesenski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

23. — The Sixth Thanksgiving Tony's Polka Party v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

26. — Dramatsko društvo Lilija poda v Slov. domu na Holmes Avenue igro "Poslednji mož."

DECEMBER

3. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob 4. popoldne.

30. — Silvestrovanje v SDD na Recher Avenue v obeh dvorinah. Igrata orkestra Pecon-Trebar in Grabner.

1968

JANUAR

13. — Slov. športni klub priredi zabavo v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

27. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč", zabavo s plesom, v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 6.30.

FEBRUAR

11. — Klub slov. upokojencev v Euclidu pripravi zabavno prireditev v SDD na Recher Avenue.

17. — Katoliški veterani Post. 1655 prirede v farni dvorani pri Sv. Vidu svoj 19. letni ples.

24. — Dramatsko društvo Lilija priredi "Nagradno maskerado" v Slov. domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAREC

31. — Glasbena Matica poda v

SND na St. Clair Avenue svoj pomladanski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

APRIL

20. — Društvo SPB Tabor pripravi spomladansko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave. Začetek ob osmih zvečer.

MAJ

5. — Pevski zbor TRIGLAV poda svoj letni koncert v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Avenue.

JUNIJ

8. in 9. — DSPB Tabor v Clevelandu priredi letno spominsko proslavo vetrinske tragedije s sv. mašo na Slovenski pristavi.

JULIJ

21. — Slov. športni klub priredi piknik na Slov. pristavi. Sportni spored, ples in zabava.

NOVEMBER

3. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

ŽENINI IN NEVESTE!

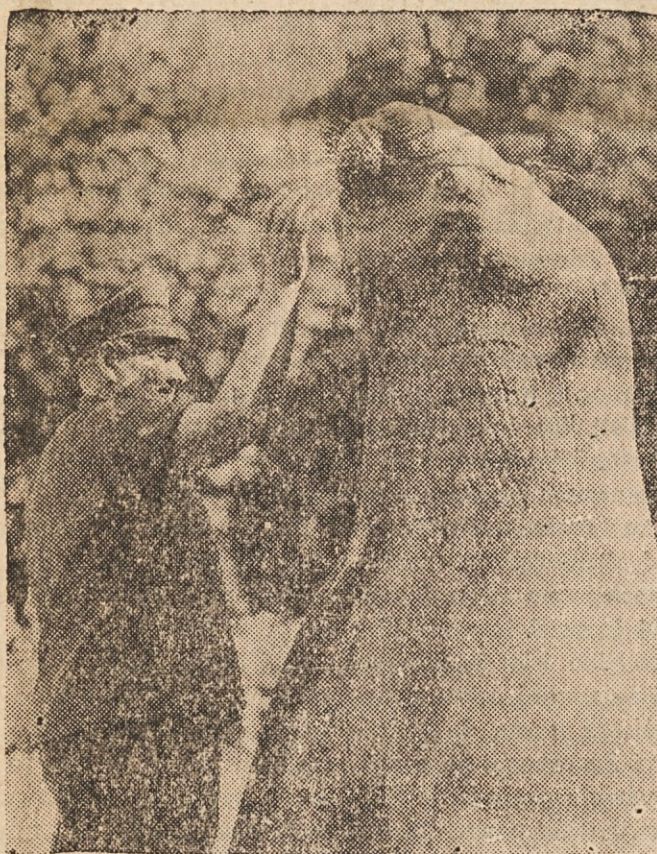
NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

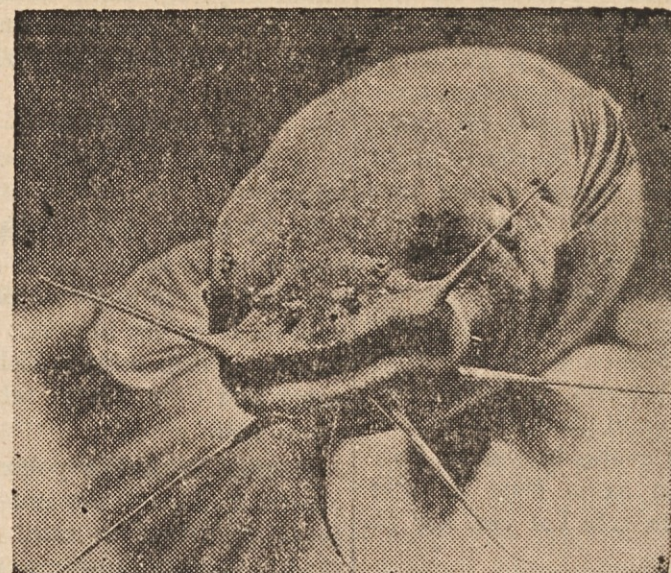
Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

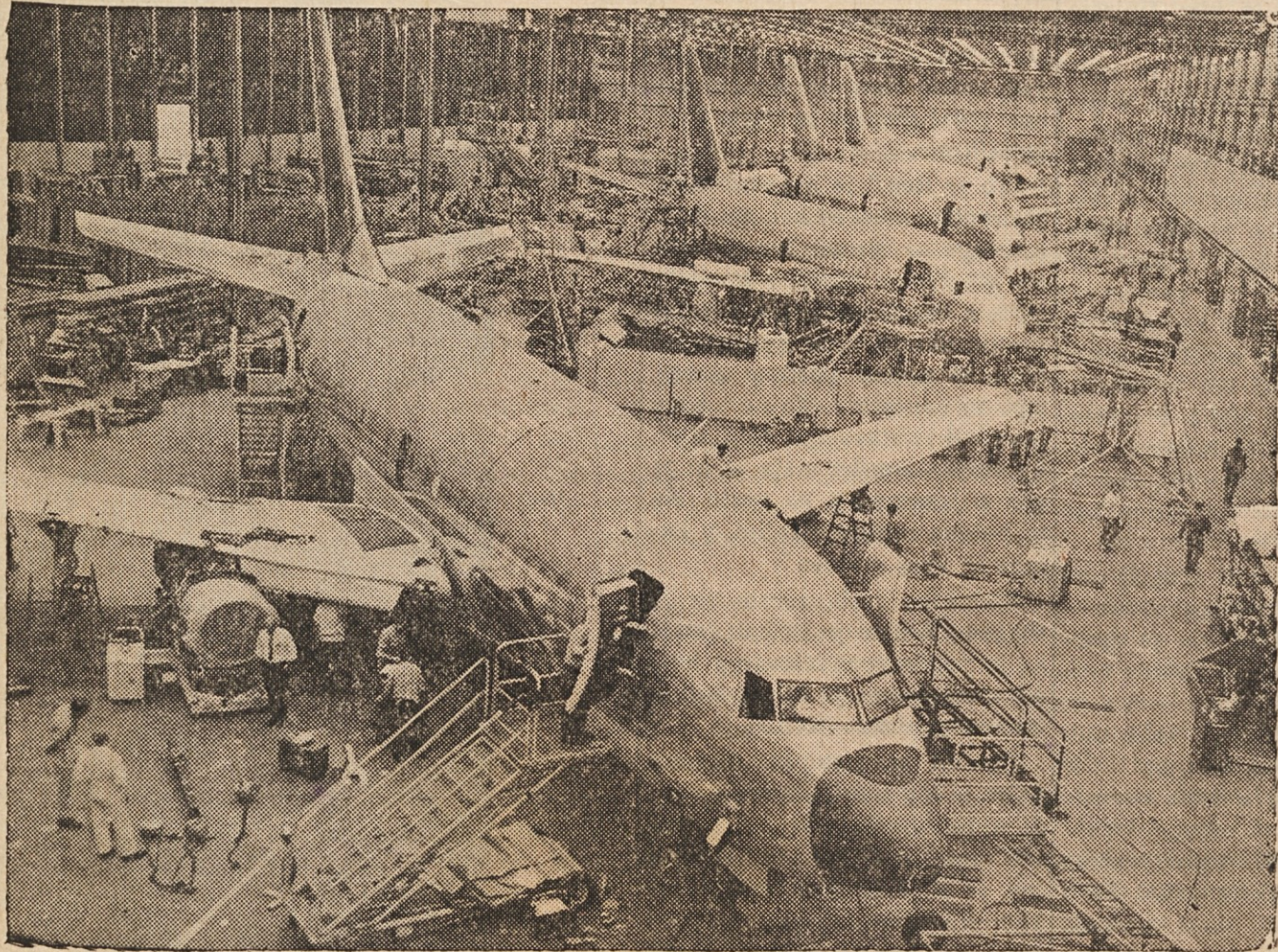
HEnderson 1-0628

DOBRO VZGOJEN — Mrož v Berlinskem živalskem vrtu je zelo dobro "vzgojen" in poslušen, kot kaže slika.

PO MAČJI PODOBI — Slika kaže ribo, ki živi v vodah reke Amazonke v Braziliji. Pravijo ji mačja riba, ker da je podobna mački. Svoj plen skuša ujeti tako, da ga najprej omami z elektriko.

NOVA PREVOZNA LETALA — Slika kaže del velikih lop podjetja Boeing v Seattle, Wash., kjer sestavljajo nova, velika jet prevozna letala.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

DUST CONTROL ENGINEER

Excellent opportunity with large national manufacturer. Survey and analyze existing dust conditions. Layout, design and make computation. Test work and measurements in the field. Familiar with precipitators, cloth collectors. Some college desired, preferably in mechanical engineering. Experience necessary. Salary open.

Please send resume to
Personnel Manager

NATIONAL GYPSUM COMPANY

325 Delaware Ave.
Buffalo, New York 14202
An Equal Opportunity Employer (167)

GRILL AND COUNTER MAN
EXPERIENCED. TOP PAY.

366-0210

(168)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

PALOS PARK — 3 Bedrm.
brick ranch
1 acre beautifully landscpd. Fire-
place, 2 baths, Pan. den. Encl. patio,
Att. gar. Thermo windows, orna-
mental and fruit trees, \$38,500,
Owner. GI 8-1627. (165)

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE

Nat'l. assn. is seeking a responsible
woman with good typing ability to
up-date mailing lists, prepare mail-
ings & handle a variety of clerical
assignments. Exp. on Addressograph
mach. is helpful but not req. Elec.
typewriter, cong. co-workers, pleas.
air-cond. office & liberal bnfts.

AMERICAN DAIRY ASSN.

440 W. Superior St.
Call Mr. Burton 782-4916 (165)

HELP WANTED

TEACHERS

NEW HIGH SCHOOL OPENINGS

SR. HIGH — Science-Physics, General Science, English, Business
Education, Shorthand, Typing.
JR. HIGH — General Science, Math, 6th grade teachers — semi self-
contained.

Salary — \$6,300 - \$13,500.

Prior experience granted for salary purposes.
Write to Assistant Superintendent of Schools

2650 Great Neck Road

COPIAGUE PUBLIC SCHOOLS

Copiague, Long Island, New York

(167)